

ŠIESTA NEDEĽA CEZ ROK B

Stále nám ešte doznieva pandémie covidu, ktorá ako nákazlivá choroba napadla ľudstvo na celom svete. Jej následkom zomreli tisíce ľudí. No, nie je to len covid, ale aj chrípka, s ktorou teraz zápasí veľké množstvo ľudí aj u nás. A tak by som mohol menovať ďalšie a ďalšie nákazlivé choroby.

Prvé dnešné čítanie a aj evanjelium hovoria o nebezpečnej, vtedy nevyliciteľnej a nákazlivej chorobe. Hovoria o malomocenstve, ktoré sa v minulosti vo veľkej miere vyskytovalo kvôli nedostatočnej hygiene. Táto choroba sa začínala prejavovať veľmi zákerne tak, že na tele sa vyskytli maličké, skoro nebadané škvrnky, ktoré sa pomaly zväčšovali a postupne vytvárali vredy a tieto spôsobovali odpadávanie jednotlivých častí tela, uší, nosa, prstov... Môžeme povedať, že takýto človek za živa hnil v hrozných bolestiach a zápachu. Najbolestnejšie však bolo to, že keď niekto na sebe zistil prvé príznaky ochorenia, musel opustiť svoju rodinu a odísť na púste miesto, napríklad do jaskyne alebo medzi hroby. Nikto zdravý sa nesmel s ním stretnúť. Nezáležalo na tom, či bol takýto postihnutý bohatý, vysoko postavený alebo chudobný. Každý mal rovnaký osud, a to zomierať v bolestiach hniloby tela a odlúčený od svojich najbližších. Predstavme si malomocného človeka z dnešného evanjelia. Urobil niečo, čo nesmel urobiť. On, postihnutý nesmel prísť k zdravým, no napriek tomu mal takú silnú vieru v Ježiša, že ho uzdraví, preto neváhal porušiť akýkoľvek zákaz. Jeho prosba, ak chceš môžeš ma očistiť, bola taká silná, že Ježišova odpoveď znela: „*Chcem, buď čistý.*“ Nato mu ešte Ježiš prikázal: „*Chod', ukáž sa kňazovi a prines za svoje očistenie obeť, ktorú predpísal Mojžiš - im na svedectvo.*“ Prečo kňazovi? Vtedy kňazi akoby lekári rozhodovali, či je človek malomocný, t.j. nečistý, alebo zdravý, teda čistý.

Lenže týmto to u dnešného uzdraveného neskončilo. Všimnime si, čo sa stalo. Pán Ježiš mu prísne zakázal hovoriť o uzdravení a my už z predchádzajúcich zamyslení vieme prečo. No uzdravený bol tak vďačný, že si to nemohol u seba nechať, ale musel všade a všetkým o tomto zázraku hovoriť. A tak ten, ktorý sa pred chvíľou obracal na Ježiša s prosbou o uzdravenie, teraz sa obracia na svojich blížnych, aby zvestoval Ježiša ako Božieho Syna. Takto už uzdravený malomocný sa stáva, môžeme povedať, prvým Ježišovým misionárom.

A toto evanjelium je výzva aj pre nás, ako sa môžeme aj my v tejto dobe zapájať do Ježišovho diela hlásania evanjelia. Návod k tomu nám dáva sám Ježiš dnešným jeho skutkom na malomocnom.

Tým prvým skutkom je, že Ježišovi prišlo ľúto veľkej biedy malomocného. A to je začiatok každej apoštolskej pozornosti. Kresťan si nikdy nesmie povedať, keď vidí niekoho trpieť, že ho to nezaujíma. Nevhodná je tiež myšlienka, čo mňa do koho, nech sa každý stará o seba, ako vie. Pán Ježiš založil celé svoje účinkovanie nielen na ohlasovaní evanjelia, ale nadovšetko sa skláňal k chorým, trpiacim na tele i na duchu. A toto je mocný príklad aj pre nás, ako môžeme pristupovať k apoštolátu.

Druhý skutok vidíme v tom, že Pán Ježiš vystrel ruku a dotkol sa malomocného, čo bolo nebezpečné, že sa môže nakaziť, ale aj znečistiť. Z toho aj pre nás vyplýva, že ani my nemôžeme mať založené ruky k nečinnosti, ale urobiť aj niečo ťažké, ak sa jedná o dobro druhého, ako to robia napríklad misionári v ďalekých krajinách. Alebo tiež lekári či hasiči, ktorí i napriek riziku zasahujú v plameňoch horiaceho domu. Takto chce Boh našimi skutkami lásky, čiže našimi rukami, rozdávať svoju lásku a dobrotu ľuďom okolo nás.

Po tretie si všimnime Pána Ježiša, ako odpovedal malomocnému na jeho prosbu: „*Chcem, buď čistý.*“ Toto mohol povedať len Pán Ježiš ako Boží Syn, že je Boh. My ľudia takéto slová nemôžeme povedať, lebo sme len ľudia, ale čo môžeme urobiť, to sú naše modlitby, ktorými sprevádzame našu apoštolskú pozornosť k blížnym. A aby sa

nám to darilo, tak nám pomáhajú k tomu slová Pána Ježiša: „*Bezo mňa nemôžete nič urobiť.*“

Minulý rok som mal možnosť navštíviť v Afrike, v štáte Rwanda misiu, ktorú spravuje náš slovenský misionár P. Vlastimil Chovanec. Za desať dní som pozoroval jeho misionársku činnosť, keď podobne on ako Don Bosco, sa stará o opustené a vyhodené deti na ulicu. Vtedy mal vyše 40 chlapcov a asi 5 dievčat. S úžasom som pozoroval jeho trpezlivosť, ochotu a lásku k týmto deťom. Vláda a predstavení štátu mu vôbec nepomáhajú. Všetko závisí len od milodarov dobrých ľudí. Doniesol som mu za plný kufor zdravotných pomôcok pre tieto deti. Ako ich triedil, tak som videl v jeho očiach slzy. Jedného dňa ma vzal do susedného mesta, lebo len tam bola lekáreň, kde mohol kúpiť nejaké lieky pre chlapca, ktorý mal otvorené rany na nohách. Bol veľmi šťastný, keď sa mu podarilo liek kúpiť. Keď som odchádzal domov, tak ma nadovšetko prosil, aby som nezabúdal na jeho misiu v modlitbách a aby som o modlitby prosil aj ľudí okolo seba. Prosil tiež aj o finančnú pomoc. A takto to robím aj v tomto zamyslení.

Milí priatelia, je krásne mať súcit s biednymi, trpiacimi a núdzными ľuďmi a priložiť ruku k dielu. Prenesme to na seba. Nás Boh nevolá do Afriky, ale žiada od nás apoštolskú pozornosť k blíznym vo svojich rodinách, na pracoviskách a vôbec kdekoľvek vo svojom okolí. Žiť tu pre iných znamená, mať súcit k iným, pomáhať im skutkami lásky a modliť sa za nich. To je odkaz Pána Ježiša z dnešného evanjelia.

Zamyslenie zakončujem krátkou modlitbou: Pán Ježiš plný láskavej pozornosti voči blíznym, urob naše srdcia podľa tvojho srdca. Amen.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.